

ning. Jeg er ikke blind for, at selv en frivillig Ordning mellem den nuværende Besidder og Staten ikke sikrer ganske mod Vanskeligheder, idet det jo kan forudses, at et eller andet Medlem af en successionsberettiget Slægt anlægger Sag mod Justitsministeren eller mod vedkommende Besidder. Vi har taget Forbehold i Betænkningen med Hensyn til dette Spørgsmaal; vi maa erkende, at det vil være meget uheldigt, hvis det rejses, for saa vidt vil jeg sige, som det ikke vil se godt ud, hvis Højesteret, hvad den aldrig har gjort før, forkaster en almindelig Lov som grundlovsstridig. Det er noget, der er sket endog hyppigt i Amerika; det hænder næsten hvert Øjeblik, at de Forenede Staters Højesteret tilsidesætter en Lov som stridende mod Konstitutionen, men vi har endnu ikke været ude for det herhjemme, og jeg vil ogsaa af den Grund gentage min Henstilling til Justitsministeren om at søge grundlovs-mæssig Hjemmel for saadanne Ting, hvor man maa erkende, at den grundlovs-mæssige Hjemmel ikke er ganske utvivlsom. Men enten det ene eller det andet sker i den Henseende, mener vi at burde fastholde en Affattelse af § 11, der borttager det direkte Tvangsmoment overfor de nuværende Besiddere, og som gør det ganske klart, at det, det kommer an paa for Rigsdagen, er at faa en frivillig Ordning og ikke en Ordning, som er gennemtvunget.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren (N. Frederiksen): Til de Udtalelser, der er fremsatte af de tre Parti-ers Ordførere, som har talt, siden jeg havde Ordet, skal jeg gøre følgende Bemærkninger. Jeg skal først omtale Venstres Ændringsforslag og Motiveringen derfor. Uenigheden mellem os og dem paa dette Omraade ligger jo særlig i, at man fra Venstres Side ønsker at indføre den Regel for Erstatningens Fastsættelse, at den skal ske paa Grundlag af det, en forstandig Køber vil give for Jorden, naar den tilhører en middelstor Bondegaard. Denne Regel hører, synes det mig, ikke hjemme i denne Lov. At man har sat denne Regel ind i et andet Lovforslag med en helt anden Hensigt og Form, synes jeg ikke berettiget til at tro, at den er brugbar her, og hvis man vil anerkende det rigtige i den Tankegang, at en Besidder af et Len eller et Stamhus skal have dette til fri Ejendom mod at give 1 pCt.

i Afgift efter en bestemt Vurdering, og at han modtager Erstatning for den Jord, han afgiver til det offentlige, efter den samme Vurdering, saa hører denne Regel om en forstandig Køber o. s. v. ikke hjemme her. Thi saa er Forholdet det, at saa gælder det kun om at finde Former og Regler for, at den Erstatning, der skal gives for Jordstykket, staar i det rigtige Forhold til den Vurdering, hvorefter Afgiften er svaret. Og jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at man ved de Regler, der er angivne ved vort Ændringsforslag, lige saa fuldt opnaar, at den Kulturværdi, som indeholdes i et Jordstykke, der afgives til det offentlige, erstattes vedkommende Ejer. Thi den Jordværdiansættelse, der er sket i 1916, er ikke en nøgen Jordsværdiansættelse, det er en Jordværdiansættelse i Forhold til den samlede Jordværdiansættelse og i Forhold til Jorden i almindelig Drift o. s. v. Derfor kan man ikke med Rette betegne det som en Nødvendighed, at en Regel som den, Venstre foreslaar, bliver indført, thi vort Ændringsforslag giver netop Mulighed for, at Jordværdien kan ansættes til en Sum, som ogsaa giver Vederlag for den Kulturværdi, det paagældende Jordstykke har fremfor anden Jord, hvormed den er samvurderet.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at det skal være Ejendomsskylden af 1920, som skal lægges til Grund baade for Afgiftens Erlæggelse og Erstatningens Ydelse. Dette vil jeg fraraade, thi hvis man gennemfører dette Ændringsforslag, er det udelukket, at vedkommende Besidder kan gøre Brug af Loven, saa snart den er vedtaget. Det vil forhale denne Sags Gennemførelse og udskyde Nyttvirkningen af denne Lov uden nogen som helst Grund. Man kan nemlig ikke begynde at arbejde paa Lovens Gennemførelse, før denne Ejendomsskyldvurdering er foretaget, fordi den skal lægges til Grund for Erstatningens Fastsættelse og Afgiftens Ydelse, og ingen Besidder ved, hvordan han er stillet, før denne Vurdering er gennemført, og kan ikke danne sig noget Skøn over sine Forhold før efter denne Tid. Derimod kan efter vort Forslag en Besidder, saa snart Lovforslaget er vedtaget, gøre en simpel Beregning over den økonomiske Virkning deraf og straks træffe sine Bestemmelser. Saa er der kun de tekniske Vanskeligheder at overvinde, og derfor vil det være muligt, hvis Loven gennemføres i denne Sommer, at Staten kan have Raadighed over betydelige Jordarealer og